

Lieve allen,

Op vraag van Annelies en omdat ik overtuigd ben dat ik met mijn verhaal "lotgenoten" kan overtuigen wil ik graag mijn verhaal vertellen.

Snel was duidelijk dat een weelderige haardos niet voor mij was. Mijn naaste omgeving, mijn kennissen en vrienden, later mijn gezin waren gewoon mij te zien met "mijn *dons*" (*zo was hoe ik mijn haren vroeger omschreef. Het was voor mij een "lieflijke naam" voor iets waar ik zoveel moeite mee had*)

Annelies is een vriendin en ook mijn kapster. Zoveel moeite werd gedaan om van dat klein beetje "*dons*" iets te maken die een ganse dag toonbaar bleef. Maar tevergeefs, dit lukte niet. Ik kan U allen verzekeren, er is geen enkele verstevigingsmousse, haarlak, volumebooster, pilletje, kruidenkuur enz... die ik niet geprobeerd heb.

Steeds meer kwam het woord "haarstukje" ter sprake tijdens de kappersbeurten.

Maar, tegelijkertijd ook de angst, onzekerheid.

Iedere keer kon/kan ik met al mijn vragen bij Annelies terecht.

(*Gaat dit passen bij mij? Gaan de mensen dit zien? Ik wil niet dat men het ziet? Hoe moet ik reageren wanneer mensen toch iets vragen? Ga ik het zelf kunnen opzetten? Hoe moet ik dit verzorgen? Wat met mijn echt haar?*)

Dit en nog zoveel vragen werden door Annelies steeds met veel geduld beantwoord.

Uiteindelijk heb ik in september 2019 de stap gezet en werd de procedure voor mijn haarstukje opgestart. Ik wist dat het eventjes ging duren voor het er ging zijn. Voor mij een periode van afscheid nemen van mijn gekende "*dons*" en stilletjes mezelf overtuigen dat ik en mijn haarstukje een "*goeie match*" gingen zijn. Maar, natuurlijk ook met vele momenten van "*wat heb ik nu gedaan?*"

En dan kwam de telefoon van Annelies. Mijn haarstukje was toegekomen. Ik mocht de volgende dag gaan, na sluitingstijd om datgene waar ik al gans mijn leven zo naar uitkeek met bergen onzekerheid en angst te gaan halen.

Zelfs het ergste en moeilijkste examen in mijn studententijd heeft mij nooit zoveel stress en onzekerheid bezorgd als die dag.

Maar, toen ik mijn haarstukje zag was het liefde op het eerste gezicht. Ik was onmiddellijk overtuigd, ik wist direct dat ik dit veel eerder had moeten doen, alle stress en onzekerheid viel weg. Ik heb mijn haarstukje dagelijks aan (regen/wind/hitte = geen probleem), ik heb er nog geen moment spijt van gehad, de tijd van "*mijn dons*" is verleden tijd. Vanaf die dag spreek ik enkel nog over "**mijn haren.**"

Dit is op heden het mooiste kerstgeschenk die ik heb gekregen.

Dikke merci Annelies voor alle geduld, advies. Top!

Lieve Groeten,
K. VDD.